

VOOR GELIJKHEID EN DEMOCRATIE

VREDES NIEUWS

De multiculturele samenleving is een feit, dus...

In de jaren 90 was Hand in Hand hét platform voor campagnes tegen de groei en ideeën van extreem rechts. Het eerste decennium van deze eeuw was Hand in Hand samen met andere organisaties daarenboven betrokken in campagnes voor een menselijke behandeling van vluchtelingen. Met 'ik ga vreemd' werd een methodiek aangeboden voor ontmoetingen met nieuwkomers. De moord op Oulematou Niangadou en Luna Drowart in Antwerpen op 11 mei 2006 was de aanleiding voor een massale 'zonder haatstraat' campagne.

Tijdens al deze campagnes werd door critici regelmatig en terecht gewezen op een grondtoon in Vlaanderen die de voedingsbodem was voor extreem rechts. Extreem rechts ten gronde bestrijden kan niet zonder deze voedingsbodem aan te pakken. Ondertussen is het debat nog verder opgeschoven. De verantwoordelijkheid van integratie wordt nog enkel bij de allochtoon/migrant gelegd. Zij moeten ervoor zorgen dat hun en onze cultuur niet langer botsen. Zij moeten zich aanpassen aan de superieure Westerse cultuur. Migranten worden als (potentiële) vijanden benaderd.

Structureel racisme en uitsluiting blijven verder woekeren en worden slechts sporadisch aangepakt. De belangrijkste terreinen waar deze discriminatie plaatsvindt zijn bekend: onderwijs, huisvesting en arbeidsmarkt. Ook de remedies zijn bekend maar veronderstellen een daadwerkelijk antidiscriminatiebeleid en echt diversiteitsbeleid. En natuurlijk de erkenning van het feit dat we leven in een multiculturele samenleving.

Hand in Hand is niet de eerste en enige die deze Vlaamse - en bij uitbreiding Westerse - ontkenning van diversiteit en de praktijk van racisme wil bestrijden.

Individuele stemmen hebben in het recente verleden regelmatig de pers gehaald met analyses en oproepen. Met de nieuwe campagne wil Hand in Hand een megafoon zijn voor deze kritische stem. Dit door middel van een online petitie.

Op 11 juli, de Vlaamse Feestdag, zal het resultaat aan de Vlaamse partijen worden overhandigd. Niet getalmd, op www.multicultuurcampagne.be kun je de petitie tekenen.

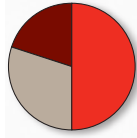
Ludo

De klimaatopwarming is een feit

Onze broeikasgassen

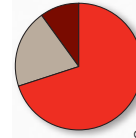
Wie zorgt voor de uitstoot?

- Industrie en gewone huishoudens: 50%
- Landbouw en handel in voedingsproducten: 30%
- Bosknap (door minder CO₂-opname): 20%

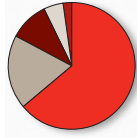
Waardoor komt CO₂ vrij?

- Verbranding van fossiele energie: 70%
- Kappen van tropisch bos: 20%
- Overige: 10%

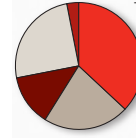
Welke gassen zorgen voor de klimaatopwarming?

- Koolstofdioxide (CO₂): 64%
- Methaan (CH₄): 19%
- Gehalogeneerde koolwaterstoffen (HCFK's): 10%
- Stikstofmonoxide (N₂O): 5%
- Overige: 2%

Waar worden fossiele brandstoffen gebruikt?

- Productie van energie: 37%
- Industrie: 22%
- Woning en tertiaire sector: 13%
- Transport: 25%
- Overige: 3%

bron: IPCC

(Uit het basisdossier van de 11.11.11 campagne)
De jaren 90 van de twintigste eeuw waren de warmste tien jaar van het vorige millennium. De hoeveelheid zee-ijs in het Noordpoolgebied is geslonken tot het laagste peil ooit gemeten. Bijna overal ter wereld trekken de gletsjers terug. Ijsboringen in Antarctica hebben aangetoond dat de atmosferische concentraties van de twee belangrijkste broeikasgassen, kooldioxide en methaan nooit zo hoog waren als nu ...

Zoals een serre

Broeikasgassen zijn altijd aanwezig geweest. Wanneer zonnestralen het aardoppervlak raken, wordt een groot deel daarvan terug in de atmosfeer geëkaatst. Broeikasgassen houden een deel van die teruggekaatste stralen vast. Enkel daardoor is leven op onze planeet mogelijk. Moest dit niet het geval zijn, zou het hier veel te koud zijn. Maar waar we nu mee worden geconfronteerd, is dat er steeds meer broeikasgassen in de atmosfeer accumuleren, waardoor er uiteraard ook meer zonnewarmte wordt vastgehouden en de aarde dus opwarmt. Volhardende sceptici zeggen dat de aarde altijd onderhevig is geweest aan warmere en koudere periodes. Dat is niet onjuist, maar de snelheid waaraan de aarde de laatste honderd jaar opwarmt, is nooit gezien. De opwarming gaat zo snel dat de

natuur, die wel wat rekvermogen heeft, niet genoeg tijd heeft om zich aan te passen. Bovendien zijn klimaatwetenschappers wereldwijd het intussen eens dat deze snelle opwarming wordt veroorzaakt door menselijk handelen. Het is onze westerse ontwikkeling die bijna uitsluitend gebaseerd is op de verbranding van fossiele brandstoffen, die zorgt voor de enorme hoeveelheid broeikasgassen.

Koolstof ontsnapt

Sinds de Industriële Revolutie zijn we in het Westen een steeds grotere hoeveelheid fossiele brandstoffen, zoals steenkool, olie en gas gaan verbranden. In die grondstoffen zit de koolstof opgeslagen die gedurende miljoenen jaren aan de atmosfeer is onttrokken. Daardoor komt die nu opnieuw vrij. We zijn zodanig afhankelijk geworden van fossiele energie dat we er zelfs niet meer bij stilstaan. Zonder fossiele energie zou heel onze manier van leven instorten. Heel onze industrie, ons (overmatig) gebruik van de auto, vliegtuigreizen, de verwarming en de elektriciteit in onze gebouwen, eigenlijk alles wat is gecreëerd om ons leven 'gemakkelijk' en 'comfortabel' te maken, draagt bij tot de wereldwijde klimaatopwarming. Terwijl deze rechtstreekse verbranding van CO₂ goed is voor de helft van alle uitstoot, zijn er nog twee andere belangrijke oorzaken. Onze

landbouwmethoden plus het transport van voedingsproducten zorgen ook voor een aanzienlijk deel. Daarnaast wordt ook nog eens één vijfde van de totale uitstoot veroorzaakt door bosknap!

Luxe en leed

Niet alleen vinden wij al deze luxe vanzelfsprekend, ook lijkt de klimaatopwarming voor ons op het eerste zicht best aangename gevolgen te hebben: de lente begint vroeger, de zomers zijn warmer.

Veel erger is dat intussen de mensen in het Zuiden wél nu al grote problemen aan den lijve ondervinden door de opwarming van de aarde. Door het smelten van de ijskappen in de Andes of de Himalaya hebben lokale gemeenschappen nu al te kampen met een gebrek aan zoet water. In grote delen van Afrika ruikt de woestijn op en palmt de landbouwgronden in. In andere regio's zijn de regens dan weer veel heviger dan vroeger. Door de stijging van de zeespiegel krijgt een land als Bangladesh steeds vaker te maken met overstromingen.

Als we niets doen, zal het aantal natuurrampen alleen maar toenemen, waarbij vooral slachtoffers zullen vallen in de armere landen. Steeds meer mensen zullen op de vlucht gaan naar 'betere' gebieden.

Al onze **vredesnieuws p.2**
inspanningen **2e trimester 2011**

die we tot hiertoe hebben gedaan voor het bereiken van de Millenniumdoelstellingen dreigen daarbij ook teniet te worden gedaan.

Vijf voor twaalf

We zullen dus dringend in actie moeten komen. Om dramatische gevolgen en een onomkeerbare schade te voorkomen aan het klimaat, moeten we de opwarming van de aarde beperken tot max. 2°C in vergelijking met het pré-

industriële tijdperk. Een 2°C opwarming waarvan een aantal wetenschappers nu al zeggen dat ze wellicht te hoog is: 1,5°C zou een beter richtcijfer zijn. Aangezien de temperatuur de laatste honderd jaar al met 0,6°C is gestegen, zullen we er alles aan moeten doen om de verdere opwarming onder de 1,5°C te houden. Daarnaast zullen we ook nu al de nodige investeringen moeten doen om ons aan te passen aan de gevolgen.

II.II.II wil niet langer dat het Zuiden onze klimaatrekening betaalt

De situatie van onze planeet laat niet toe dat we nog langer treuzelen. In december 2011 moet er een goed klimaat-akkoord uit de conferentie van Durban komen. We kunnen ons geen fiasco's meer veroorloven daarom heeft de campagne een duidelijk eisenpakket. Met de II.II.II-klimaatcampagne zetten we druk op de overheden om enkele belangrijke beslissingen te nemen.

Drie eisen staan centraal:

1. De conferentie van Durban eind december moet uitlopen op een rechtvaardig internationaal klimaatakkoord met bindende afspraken over uitstootvermindering. De industrielanden moeten zich ook engageren voor een voldoende sterk VN-klimaatfonds om in het Zuiden de gevolgen van de klimaatverandering op te vangen en verdere opwarming te vermijden.

2. België, de Europese Unie en de rest van de industrielanden moeten tegen 2020 hun uitstoot met 40% verminderen ten opzichte van 1990. Dat vraagt maatregelen voor efficiënt energiegebruik en investeringen in hernieuwbare energie. Geen valse oplossingen zoals onduurzame biobrandstoffen of het kopen van 'schone lucht'.

3. De Europese Unie en België moeten nieuwe publieke middelen ter beschikking stellen voor het VN-klimaatfonds. Voor België gaat het over 1 miljard euro per jaar, vanaf 2013. Die middelen mogen niet uit de begroting voor ontwikkelings-samenwerking komen. Meer informatie vind je op www.ii.be/klimaat en in het achtergrond dossier dat je daar kan downloaden.

Schrijfkernen van Amnesty International.

Puurs

Vedett (kantine evenementenhal)
Elke derde woensdag van de maand

Van 19 tot 21u

Lippelo

Café De Wandeling

Elke derde donderdag van de maand

Van 20.30 tot 22u

Blaasveld

Parochiecentrum

Elke eerste donderdag van de maand

Van 20 tot 21u

Briefschrijfacties zijn voorradig in de wereldwinkels te Breendonk, Puurs en Bornem en kunnen daar meegenomen worden.

Boom

Elke tweede dinsdag van de maand behalve juli en augustus
Tussen 19 en 20 u
Leopoldstraat 25, Boom

Openingsuren Wereldwinkels

Breendonk: wo 14-16
do 14-15
za 10-12
zo 10-12

Bornem: (tel 889 53 92)
wo 13.30-16.30
za 9.30-12
13.30-16.30
Juli en augustus
za-na gesloten

Willebroek: di 10-12 14-17
wo 10-12 14-17
vr 10-12 14-17
za 10-12 14-17

Puurs: wo 14-16
do 9.30-12
za 9.30-12 14-17
zo 9.30-12

St.Amands di 10-12
wo 14-17
za 10-12 14-17

**“MO*”,
mondiaal magazine**

Het meinummer van MO* brengt een voorpublicatie van het boek van Raj Patel “de waarde van niets”. Ook andere artikelen nemen het op voor een andere economie. Arundhaty Roy doet dat vanuit haar ervaringen in en analyses van de Indiase realiteit. John Vandaele onderzocht het Duitse model en komt tot de conclusie dat dit onnavolgbaar is voor andere Europese landen. Bert De Vroey rapporteert uit Illinois, de thuisstaat van Obama en constateert dat daklozencentra en voedselbanken niet slinken. Hij ziet de concensus van de Amerikaanse Dream onder druk komen.

Griet Hendrickx geeft een beeld en verhaal over de Swahilicultuur. Stef Kamil Carlens geeft uitleg over zijn nieuw project van Zita Swoon met de Griots van Burkina Faso. En nog veel meer.

Vrede

Tweemaandelijks tijdschrift met achtergrondinformatie rond het wereldgebeuren.

Het mei-juni nummer kreeg een facelift en brengt een dossier over wikileaks en Latijns-Amerika. Onthullend over hoe de VS activisten volgt in Lima en elders. Ook wordt bevestigd hoe de VS het Venezolaans regime trachten te isoleren en hoe met betrekking tot Cuba nog steeds de koude oorlog geldt.

De Westerse houding tot de revoluties in het Midden-oosten krijgt in meerdere artikels de nodige aandacht.

De burgeroorlog in Ivoorkust wordt belicht vanuit een historisch kader met een opgelegd neoliberal beleid en een Frans-VS belangenconflict.

De Indiase kernenergieplannen krijgen ook daar veel tegenkanting. En nog veel meer.

BARBECUE

27 AUGUSTUS

Zaal St. Jozef Ruisbroek-Dorp

**MET MUZIEK, SPECIAL ACTS, OP-
TREDENS, SFEER, VRIENDEN, OUD-
EN MEDESTRIJDERS, ...**

**VANAF 18.00U,
GRATIS INKOM,
DEMOCRATISCHE PRIJZEN,
MULTI- EN SOMS ZELFS CULTUREEL**

**ten voordele van het
VREDESNIEUWS**

“We worden overspoeld door migranten”

Cafépraat is leuk. Vaak zit er ook een stuk waarheid in. Maar het lastige aan cafépraat is dat de werkelijkheid dikwijls genuanceerder en ingewikkelder is.

Als cafépraat ook buiten het café begint te circuleren - bijvoorbeeld in de media of bij beleidsmakers - wordt het gevaarlijk. Als niet-onderbouwde stellingen losgelaten worden op het publiek en zo mee het ‘maatschappelijk debat’ gaan bepalen, mag die cafépraat gerust van repliek gediend worden. Een geknipt antwoord op een verknipte vraag! Zoals in: "België is een magneet voor asielzoekers" "Wij zijn het OCMW van de wereld" "Met al die buitenlanders zie je niet meer dat je in België woont" "Ik herken Antwerpen niet meer: waar zijn de Belgen gebleven?" "Straks nemen de moslims het land over" ...

Vluchtelingen en asielzoekers

Ten eerste moet er een onderscheid gemaakt worden in ‘soorten’ migranten. Sinds de migratiestop van 1974 laat België enkel nog bepaalde ‘groepen’ migranten binnen. Een groep die vaak het nieuws haalt, zijn de vluchtelingen: mensen die hun land ontvluchtten wegens oorlog, ecologische problemen, (politieke) vervolging of armoede. Wanneer die mensen in België aankomen, kunnen ze ‘asiel’ of bescherming aanvragen. Ze worden dan asielzoeker. Als België erkent dat het gevaar waarvoor ze hun land ontvluchtten ernstig genoeg is, kunnen ze hier blijven. Dan **vredesnieuws p.5** worden ze **2e trimester 2011** ‘erkend’ als

vluchteling.

Van al die vluchtelingen wereldwijd slaagt slechts 2,7 procent erin om echt ‘bescherming’ of asiel in een ander land aan te vragen, vaak in de ‘geïndustrialiseerde’ landen. 65 procent van die asielzoekers kwam in 2010 in de Europese Unie terecht. Wereldwijd blijven de VS het topland in asielaanvragen. Gevolgd door Frankrijk, Duitsland, Zweden, Canada en het Verenigd Koninkrijk. En dan, op de zevende plaats, komt het kleine België.

Hoe zit dat dan met België in Europa? Zijn we nu echt een ‘magneet voor asielzoekers’? In 2010 zaten we alvast met 19.941 asielaanvragen. Bijna een verdubbeling tegenover de 11.587 aanvragen in 2006. Terwijl in 2010 het aantal asielaanvragen in heel de EU daalde, namen ze in België toe. Net zoals in Zweden, Frankrijk en Denemarken.

‘Soepele’ erkenning?

Die asielzoekers blijven zoals gezegd maar een miniem groepje van de vluchtelingen wereldwijd. En zelfs met die ‘toestroom’ van 19.941 asielaanvragen (wat staat voor zo’n 25.900 personen) betekent dit, op een totaal van 10.988.201 Belgen, een toename van... 0,2 procent van de bevolking. Van alle asielzoekers kreeg in 2010 21,4 procent uiteindelijk een ‘erkenning’. Ongeveer 80 procent van de asielzoekers krijgt vroeg of laat te horen dat hij niet in België kan blijven. Zijn die 80 procent dan allemaal ‘economische vluchtelingen’? Of avonturiers of leugenaars, die hier een verhaaltje komen

verzinnen maar in eigen land niet echt gevaar lopen? Nee. Bij die 80 procent zitten wel degelijk mensen die gevaar lopen in eigen land, maar die bijvoorbeeld niet genoeg ‘bewijsstukken’ konden voorleggen, om hun verhaal te staven. Want de bewijslast om aan te tonen dat je echt niet naar je land terug kan, ligt bij de vluchteling zelf.

Dat België hier streng in is, bewijzen de cijfers. Van de vluchtelingen uit Afghanistan en Irak (waarvan verschillende internationale organisaties erkennen dat de situatie nog steeds gevaarlijk is) kregen in 2010 slechts 35% de toelating hier te blijven. De rest kreeg een negatief advies. België is, met zijn weigering van 80 procent, ook strenger dan het Europees gemiddelde (75 procent) en zelfs strenger dan Duitsland (73 procent), Zweden (68 procent) en Nederland (58 procent).

Meer dan alleen maar vluchtelingen

Migratie in België gaat uiteraard om meer dan vluchtelingen en asielzoekers alleen. Niet alle migrantengroepen halen echter even vaak het nieuws. Van alle mensen die in 2007 België binnen kwamen, waren bijvoorbeeld maar 8,7 procent asielzoeker. Wie waren dan die andere ‘migranten’? Bijna een kwart ervan waren gewoon Belgen, die bijvoorbeeld een tijd in het buitenland hebben gewoond en nu terugkomen. 68 procent van de instroom zijn ‘echte’ buitenlanders. Van die 68 procent komt ongeveer 60 procent uit andere landen van de EU. Van de 40 procent andere ‘buitenlanders’ kwamen, in 2008,

23 procent naar hier als tijdelijke student en 14 procent om hier tijdelijk te komen werken. De overige helft van die buitenlanders kwam naar hier in het kader van 'gezinshereniging'.

Is de toestroom van al die migranten nu zo fenomenaal? In 2007 ging het alvast om een 'instroom' van 160.425 mensen. Maar elk jaar is er natuurlijk ook 'emigratie': een groep mensen die België weer verlaat. In 2007 ging het om 91.230 mensen. Uiteindelijk houden we dus een 'netto-instroom' over van 69.195 mensen, of een toename van... 0,6 procent van de bevolking. Een massale toestroom? Dat valt blijkbaar nogal te relativeren.

Migratie is wel degelijk een realiteit

Laten we anderzijds een paar dingen niet uit het oog verliezen. Zo neemt het aantal migranten in België per jaar effectief toe. Ook wordt voor de toekomst nog meer migratie voorspeld. Ten eerste nam migratie vanaf de jaren tachtig alleen maar toe. Socioloog Jan Hertogen deed cijferonderzoek, waar hij per decennium, vanaf 1945, het aantal nieuwe migranten in België is gaan tellen. Hij houdt daarbij niet enkel rekening met de netto-instroom van nieuwe migranten, maar ook met de al aanwezige migranten én hun natuurlijke aangroei door geboortes. Ook de migranten die Belg worden, en zo uit de 'migrantenstatistieken' verdwijnen, telt hij mee.

Zijn conclusie is duidelijk. Waar tijdens de jaren tachtig 149.352 migranten in België bij kwamen, waren er dat 262.570 tijdens de jaren negentig en 551.462 tussen 2000 en 2009. In 2009 staat de teller van het totaal aantal migranten in België zo

op ongeveer 1,5 miljoen. Dus ja, migratie uit het buitenland én de aangroei van reeds aanwezige migranten nemen toe.

Ten tweede komt die toenemende migratie vooral in de grote steden terecht. Antwerpen is hier een goed voorbeeld van. In Vlaanderen heeft gemiddeld 5,8 procent van de inwoners een niet-Belgische nationaliteit; in Antwerpen bedraagt dit 14,6 procent. Antwerpen is, met haar meer dan 170 verschillende nationaliteiten, de meest diverse stad van Vlaanderen.

Als we kijken naar de origine (mensen met een andere nationaliteit, nu of vroeger), dan blijkt dat 3 op 10 Antwerpenaren vreemde roots heeft. Hierbij weerspiegelt Antwerpen wel de Belgische trend: 1 op 3 van die 'allochtonen' zijn gewoon EU-burgers. Nederlanders waren lang de grootste groep niet-Belgische Antwerpenaren.

Mensen van Marokkaanse en Turkse origine – waar iedereen aan denkt als we het over de Antwerpse migranten hebben – vormen uiteindelijk slechts 7,8 procent en 2,5 procent van de Antwerpse bevolking.

Maar ja, Antwerpen telt 'veel' migranten. En de migratie neemt toe. Tussen 2000 en 2011 neemt de Antwerpse bevolking van zo'n 450.000 mensen toe met zo'n 40.000. 53 procent daarvan zijn niet-Belgen. Waar mensen met niet-Belgische origine in 2004 nog 24,5 procent van de Antwerpse bevolking vormden, maken ze in 2011 32,2 procent uit. Tussen 2010 en 2011 neemt de Antwerpse bevolking netto toe met 9.197 'allochtonen'.

Ten derde zal die migratie in de komende jaren ook nog toenemen. Vanaf 2005 wordt

een sterke stijging van die twee voorspeld tot 2014. Daarna zouden de stijgingen weer wat afnemen, maar het zou wel maken dat in 2020 11.538.140 inwoners in België wonen, wat een toename betekent van bijna één miljoen tegenover 2007. Die toename is deels te wijten aan meer geboortes, maar dus ook aan een toename van migranten. Rekening houdend met de 'natuurlijke' aangroei van de reeds aanwezige migranten én de instroom van nieuwe migranten, zouden er tussen 2010 en 2019 738.876 migranten bijkomen. Of vijf keer zo veel als in de jaren tachtig. Na 2020 zou die toename weer afnemen.

Voor een stad als Antwerpen geeft dat interessante cijfers. Tegen 2028 zou de stad er 70.000 inwoners bij krijgen: een groei die vooral tussen nu en 2018 zal gebeuren. Deels door migratie, maar ook deels door meer geboortes. Tegen 2018 zal Antwerpen 32 procent meer 0 tot 2-jarigen tellen; tegen 2020 47 procent meer vijfjarigen. De stad zal nog meer verkleuren én verjongen.

Wat is het probleem?

Waarom wordt migratie nu zo vaak als een probleem voorgesteld? Media en beleidsmakers (én café-gangers) halen vaak drie soorten argumenten aan. Een eerste is dat van de 'gigantische migratiestromen' waar we niet op zijn voorbereid: zo wordt onze samenleving onder de voet gelopen, luidt het.

Ten tweede is er het cultureel argument: migranten nemen hun eigen levenshouding mee, en dat leidt onherroepelijk tot samenlevingsproblemen en een 'botsing van beschavingen'.

Een derde argument is dat al die migranten onze samenleving vreselijk veel geld kosten, geld dat er niet is...

Het eerste en tweede argument zijn in hetzelfde bedje ziek. Ze nemen beiden een stukje van de realiteit en blazen dat buiten proportie op. Ja, er komen meer migranten naar het westen, en dat zal in de toekomst alleen maar toenemen. Maar op Europees en vooral mondiaal niveau valt dat erg te relativiseren.

Voorts heeft het geen zin in een panische kramp te schieten. Beter aanvaarden we migratie voor wat het is: niet noodzakelijk een 'probleem', maar iets van alle tijden én het logisch gevolg van een meer geglobaliseerd wereldbestel. Het gaat er niet meer om of we 'voor' of 'tegen' zijn.

Het gaat erom hoe we met die nieuwe migratierealiteit omgaan, en de nieuwe vragen dat onze samenleving stelt. Maar dat doen we best rustig en doordacht, in plaats van ons te laten opjagen door opgeklopte angst- of haatgevoelens die niet in verhouding zijn met het eigenlijk 'probleem'.

Ook het tweede argument klopt een deel van de realiteit op. Ja, er zijn 'samenlevingsproblemen'. Als verschillende culturen elkaar ontmoeten, willen er al eens vragen rijzen over hoe met die verschillen om te gaan. Ja, migranten zien er anders uit en kleden zich anders, hebben soms een ander geloof of 'levensvisie'. Ja, er zijn jonge Marokkanen die 'onze vrouwen lastig vallen' en Afrikaanse vrouwen die veel te luid telefoneren op de tram. Maar de aandacht die in de media gegeven wordt aan hoofddoeken, vrouwenbesnijdenis bij Antwerpse Somaliërs of

moslimmeisjes die niet mee willen gaan zwemmen, staat totaal niet meer in verhouding met het effectieve 'probleem'.

De vraag is of al die 'culturele botsingen' nu echt dé essentie van 'de problemen' zijn. Of er zich bij de migratie niet veel dringender problemen stellen.

Hoe het komt dat zo veel 'allochtonen' de school verlaten met lagere diploma's; dat ze zo moeilijk aan het werk geraken en – indien wel – enkel in de lager betaalde arbeidssectoren; dat armoede bij 'allochtonen' nog steeds veel hoger ligt dan bij 'autochtonen'; dat allochtonen in slechtere woningen wonen en meer problemen hebben met hun gezondheid; dat racisme in de samenleving nog toeneemt.

Als er al over die problemen gesproken wordt, is het steevast de schuld van de allochtoon zelf, én komt dat ook door 'zijn cultuur': 'ze willen niet werken, meneer', 'ze zijn crimineel omdat dat cultureel ingebakken is'... Dat is natuurlijk gemakkelijk. Blame the victim: het feit dat wij er als samenleving niet in slagen de verschillen echt te integreren, wordt plots de verantwoordelijkheid van de allochtoon zelf.

Het wordt tijd dat we de 'samenlevingsproblemen' terug in proportie gaan zien en gaan 'deculturaliseren'. Dat we inzien dat problemen met migranten vaak erg weinig te maken hebben met hun 'cultuur', maar veeleer met hoe onze samenleving sociaal en economisch functioneert en daarbij mensen uitsluit.

Dat vraagt natuurlijk een andere bril waarmee we naar de werkelijkheid kijken. Niet de bril die veel media of beleidsmakers ons vandaag opzetten. Migratie dient vandaag zelfs steeds meer als bliksemafleider. De problemen

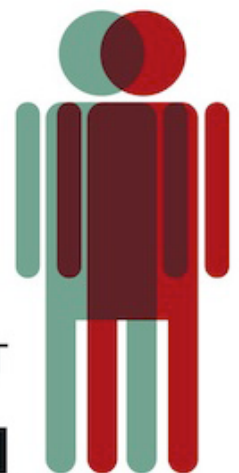
met migranten terugbrengen tot hun 'cultureel niet aangepast zijn', of de migratiestromen overdrijven tot bedreigende tsunami's, dienen vaak hetzelfde doel.

Migratie voorstellen als hét maatschappelijk probleem, om het zo niet te moeten hebben over andere essentiële aspecten: de dreigende sociale besparingen, de toenemende werkloosheid en financiële crisis, de toenemende armoede.

Behalve bliksemafleider, worden migranten ook de zondebok: na de Walen, kunnen ook migranten de schuld krijgen voor wat mank loopt in ons land. Naast een splitsing met Wallonië, meent men in een strengere migratiepolitiek een oplossing te vinden.

Het derde argument sluit hier bij aan. Ook dat heeft maar een heel selectief zicht op de realiteit. Ja, migratie zal ons extra kosten. Migrantenvallen (tijdelijk) meer terug op sociale bijstand, we hebben nood aan extra scholen, kinderopvang en dienstverlening, er moet geïnvesteerd worden in extra opleidingen en Nederlandse les om al die migranten te 'integreren'.

Maar zeggen 'dat daar geen geld voor is', is niet waar. Er is vandaag genoeg geld in België.

PRODUCT
VAN DE
**MULTI
CULTUUR**

DE MULTICULTURELE
SAMENLEVING
IS NIET FAILLIET

Simmerdown 2011

En het zit geconcentreerd bij enkele superrijke families en industriëlen. 10 procent van de Belgen bezit meer dan de helft van de Belgische rijkdom. Grote bedrijven als Electrabel maken superwinsten, maar betalen amper belastingen.

Een beleid zou er voor kunnen kiezen die rijken en bedrijven meer te belasten, en zo meer geld vrij maken voor een echte sociale politiek. In plaats daarvan kiest het beleid er vandaag voor die rijken buiten schot te houden: vermindering van vennootschapsbelasting, wettelijke belastingontduiking als de 'notionele intrestaftrek' installeren, 20 miljard euro belastingsgeld steken in het 'redden van de banken', toelaten dat managers van diezelfde banken nadien nog eens topbonussen opstrijken... Ironie van het verhaal: dezelfde partijen die deze dingen voorstaan, roepen ook het hardst dat er geen geld meer is voor een sociale (migratie)politiek. Migratie dient hier opnieuw als bliksemafleider: angst- en haatgevoelens opwekken en 'allochtonen' tegen 'autochtonen' opzetten, in de hoop dat ze daardoor niet zullen kijken naar het échte probleem: de concentratie van rijkdom en een steeds manker lopende herverdeling ervan.

Sam Mampaey

(Dit is een ingekorte versie van het oorspronkelijk artikel. Dat en meer van hetzelfde vind je op www.dewereldmorgen.be en/of www.kifkif.be

We konden reeds genieten van de eerste warme dagen en de festivalzomer trekt stilaan ook op gang, dus is het met volle goesting uitkijken naar de volgende editie van Simmerdown. Vrijdag 1 en zaterdag 2 juli kan iedereen dan ook komen genieten van dit zuiderse wereldfestival in Puurs. Vrijdag nemen we een opzweepende start met de traditionele fiesta, waarop dj's als Chicas Del Can, Kriktonite, Turnable dubbers en onze eigen Soul Shakers het vuur alvast aan de lont steken.

Muziek en animatie

Verwacht u op zaterdag 2 juli vanaf 14u aan vrolijke muziektunes, een spetterend kinderdorp, verrassende animaties en veel lekkers. De muzikale opener die dag is Lucie Karton, de winnaar van de wedstrijd die Simmerdown organiseerde op vi.be, in samenwerking met Poppunt. Een tiental jonge enthousiastelingen belichamen dit ongewerveld muzikaal project. Meer nog dan een technisch kwalitatieve performance wordt er een broeinest van diverse

sferen neergepoot, met een resem aan uiteenlopende personages die komen, gaan en hun ziel aan het publiek blootstellen. De volgende band, Kajhem orchestra, is een groep geïnspireerd door zigeunerfanfares uit de Balkan, en springt in het oog door hun Oost-Europese melodieën en snelle ritmes.

Na de Balkan volgt een van de grootste reggaerevelaties uit België, Pura Vida, en de muzikale afsluiter van die avond is Skatchou Bottos, een tienkoppig collectief uit Gent. Deze band serveert een worldshake van stijlen die niemand onberoerd laat. Zo herbergt het repertoire onder meer invloeden uit de jazz, pop, ska, reggae, en soul. Van zodra een optreden begint, transformeert het publiek zich in de onuitputbare 'Dancing Boots', waarna het vastbesloten de nacht uitdanst!

Tussen de muzikale hoogtepunten door kan er genoten worden van onder andere Capoeira Mundo, Hernest & Zamiel en zoveel meer ... Smullen kan van het wereldbuffet, met dit keer gerechten uit Sri Lanka en Benin. We bieden dit culinaire buffet aan voor 11 € (volwassene) of 7 € (jongeren onder 14 jaar). Inschrijven kan je via overschrijving naar 001-2355350-72 (met vermelding aantal kinderen en volwassenen / (niet)-vegetarische) of door voorverkoop in de wereldwinkel van Puurs. Opgepast: inschrijven is noodzakelijk!

De opbrengst van al dit moois gaat dit jaar naar een waterproject in West-

vredesnieuws p.8
2e trimester 2011

Afrika. Simmerdown zet 'water' dus in de kijker en steunt daarbij het project voor duurzame landbouw en watervoorziening NATC in Gambia, een partner van Bevrijde wereld. Door waterputten te bouwen in de nabijheid van het dorp is er zowel drinkbaar water als water voor veeteelt en landbouw. Door water zal het aantal huidziekten dalen en kunnen meer groenten geteeld worden. Iedereen kan begrijpen dat dit de levenskwaliteit van deze families ontzettend verbetert. Simmerdown zal bijdragen tot de bouw van een waterput zodat drinkbaar water voor meer dan 40 families of zo'n 400 mensen gerealiseerd wordt. Ook in het kinderdorp zal voor proper water gezorgd worden.

Water award

Jongeren kunnen dit jaar ook meedingen naar een eerste Simmerdown Water Award. Bedenk met je jeugdbeweging, je vriendengroep, een ludieke actie om waterverbruik te beperken en maak hier een filmpje van ongeveer één minuut over. De winnaars kunnen een leuke prijs in de wacht slepen en hun filmpje wordt uiteraard getoond tijdens het festival. Meer informatie vind je op www.simmerdown.be. Genieten van het exotische feestgedruis en een duit in het zakje doen voor het goede doel – Simmerdown – want muziek kan mensen bewegen!

Kort...

- Wanneer? Vrijdag 1 juli 2010 vanaf 21u. en zaterdag 2 juli 2010 vanaf 14u.
- Waar? JOC Wijland in de Fortbaan in Puurs.
- Wablieft? Alle info op www.simmerdown.be

vredesnieuws p.9
2e trimester 2011

Parler du Bonheur ...

Van vrijdag 6 mei tot zondag 15 mei was Jean-Luc Bonheur gast bij de Wereldwinkel Puurs. Jean-Luc is zaakvoerder van Recocarno, een netwerk van 8 coöperatieven in het noorden en noord-oosten van Haïti. Deze coöperatieven vertegenwoordigen meer dan 6000 koffieboeren. In de jaren vòòr Recocarno waren de boeren ongeorganiseerd, geïsoleerd en te klein om een kritische massa te produceren. Lokale speculanten konden de koffie inkopen tegen zeer lage prijzen. Lage inkomsten, gebrek aan vorming en lage productstandaarden gaven weinig impulsen om te komen tot betere kwaliteit en betere prijzen die op de markt van eerlijke handel (fairtrade) konden gerealiseerd worden.

Dit veranderde met Recocarno. Nu zijn de boeren een levende getuigenis van de voordelen van fairtrade.

Fairtrade bracht niet enkel voordelen voor de directe producenten. Ook de gemeenschapontwikkeling krijgt voortdurende aandacht. Recocarno is ervan bewust dat een democratische en transparante structuur een nodige voorwaarde is voor de betrokkenheid en participatie van de producenten.

Op de regionale trefdag van de wereldwinkels in Mechelen werd het ook duidelijk dat Recocarno eveneens de participatie van vrouwen hoog in het vaandel draagt.

Jean-Luc bleek geïnteresseerd en verrast bij zijn bezoek aan Mano Mundo. Een massa-evenement met focus op multiculturaliteit, fairtrade en duurzaamheid en

met aanwezigheid van producten en indrukken uit heel de wereld was voor hem een aangename ervaring.

Even verheugend voor hem waren de verschillende sessies in de klassen van Sjabi in Puurs waar de leerlingen hem bestookten met geïnteresseerde en kritische vragen. Meer herkenbaar was het bezoek aan de koffiebrandery "Coffee Roots" in Kruibeke. De rondleidingen in Antwerpen en Brussel gaven hem een andere kijk op België.

Op de nocturne op donderdag, georganiseerd door de Puurse wereldwinkel, bleek Jean-Luc een aangename gastheer die met iedereen een praatje maakte. Tijdens de partnerdag van Oxfam Wereldwinkels op 14 mei bracht hij zijn koffieverhaal aan de opgekomen vrijwilligers. Achteraf wist hij te zeggen dat hij nu beter begreep wat vrijwilligers voor de fairtrade-beweging en dus ook voor de coöperatieven in Haïti betekenen.

Het verjaardagsfeest met de Mélange Continental was voor iedereen een feest. Vooral Goran Bregovic was voor velen een verrassing.

Ludo en Rien

vredesnieuws

inhoudstafel

Dit blad heeft als ambitie een forum te zijn voor de talrijke verenigingen, organisaties en bewegingen van Klein-Brabant en Willebroek die actief zijn rond thema's als milieu, mensenrechten, arbeidersbeweging, vrede, rechtvaardige wereldhandel, ontwikkelingssamenwerking, antiracisme, vluchtelingen, duurzame ontwikkeling, vredesbeweging, vierde wereld, ...

We denken bijvoorbeeld aan Amnesty International, Jeugdbond voor Natuur en Milieu, AZG, Hand in Hand, Argos, Wereldwinkels, 11.11.11-comité's, Christelijke basisbeweging, vakbonden, ATD-Vierde Wereld, Broederlijk Delen, Simmerdown, Wrak, De Schakel, Natuurpunt, ...

Je kan ons ook bereiken op internet (www.vredesnieuws.be)

Als je nog niet geabonneerd bent en je wil zeker zijn dat je dit Vredesnieuws ook in de toekomst nog krijgt, of je vindt dat er sowieso wat tegengewicht moet zijn voor de commerciële media? Stort dan minstens 2,5 Euro op rek 401-2016201-74 van het Vredesnieuws

De multiculturele samenleving	p. 1
Klimaatopwarming is een feit	p. 2
Het Zuiden betaalt de klimaatopwarming	p. 3
Barbecue	p. 4
We worden overspoeld door migranten	p. 5
Simmerdown 2011	p. 8
Parler du "Bonheur"	p. 9
Agenda	p. 10

<http://www.vredesnieuws.be>

Agenda

vredesnieuws@pandora.be

Datum	waar?	Wat en wie?
8 juni	Gent St Pietersstation	Flashmob 'die in' tegen militaire interventie in Libië
1 juli	Puurs Wijland	Simmerdown
4-9 juli	Hoge Rielen	Wereldkamp 2011 You love Oil?!
6-11 juli	Antwerpen	Klimaatactiekamp
17-25 juli	Minnemeers, Gent	Gentse feestendebatten
6 augustus	Korenlei Gent	Hiroshima Nagasaki herdenking
27 augustus	Parochiezaal St Jozef Ruisbroek	Barbecue ten voordele van het Vredesnieuws

Bericht aan de abonnees: heb je liever dit vredesnieuws in de vorm van een pdf-file in je email-postbus? Stuur een berichtje naar vredesnieuws@pandora.be met vermelding: vredesnieuws.pdf graag.